

Úrnapja – Krisztus szent Teste és Vére A

*Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk,
mert mindnyájan egy kenyérből részesülünk.
(1 Kor 10,17)*

Olvasmány

Második Törvénykönyv 8,2-3.14b-16a

A negyvenéves pusztai vándorlás után Mózes így beszélt a néphez: Gondolj az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megsanyargasson, próbára tegyen, megvizsgálja a szívedet, vajon megtartod-e majd parancsait vagy sem. Sanyargatott és hagyta, hogy éhezzen, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél és atyáid sem ismertek, hogy megtudd: nemcsak kenyérral él az ember, hanem mindazzal, ami az Úr szájából származik.

Ne felejtse el az Urat, a te Istenedet, aki kihozott Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, átvezetett a mérges kígyók és skorpiók lakta nagy és félelmetes pusztán meg a víztelen sivatagon. A kősziklából fakasztott vizet neked, a pusztában pedig mannával táplált, amelyet atyáid sem ismertek.

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 10,16-17

Testvéreim! Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde Krisztus vérében való részesedés? És a kenyér, amelyet megtörünk, nemde Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mert mindnyájan egy kenyérből részesülünk.

Abban az időben így beszélt Jézus a zsidó tömeghez: "Én vagyok a mennyből alászállott, élő kenyér. Aki ebből a kenyérből eszik, örökké fog élni. Az a kenyér, amelyet én adok, az én testem a világ életéért."

Vita támadt erre a zsidók között: "Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk?" Jézus így felelt nekik: "Bizony, bizony, mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. Mert az én testem valóban étel, és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, az bennem marad, és én őbenne. Amint engem az élő Atya küldött, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, én általam él. Ez az égből alászállott kenyér! Nem az, amelyet atyáitok ettek és meghaltak! Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él!" Így tanított Jézus a kafarnaumi zsinagógában.

Elmélkedés

Úrnapja, az Eukarisztia ünnepe, nem könnyen megmagyarázható ünnep. Emberi lényünk józanul és logikusan gondolkodó részét kezdettől fogva foglalkoztatta ez a probléma: mit jelent Jézus testét enni és véré, inni? Ezek a kijelentések nem tartoznak a könnyen érthető hittételek közé. Nem volt véletlen, hogy az ősegyház csak keresztség után ismertette meg ezt a hitigazságot.

Az egész Ószövetség az Eukarisztia alaptételét készíti elő. Izrael leglényegesebb tapasztalata Istenéről az Egyiptomból való megszabadítás tette volt. A pusztai vándorlás negyven évében a nép megtapasztalhatta Isten feltétel nélküli hűségét és odaadását. A választott nép kezdettől fogva megélhette, hogy Isten mennyire jelen van életében és az emberek között építi országát.

Az Újszövetségben Isten még nagyobb és végleges szabadító tettet hajtott végre. Odaadta Fiát a kereszthalálra, de megszabadítja és megmenti Őt a feltámasztásban. Az eukarisztikus lakoma részesedés Krisztus testében és vérében, amely helyettünk áldoztatott fel. Általa részesülünk ebben a szabadító tettben és Isten felfoghatatlan szeretetében.

Ha valakinek ajándékot készítenek, akkor az ajándékozó önmagából is ad valamit, önmagát ajándékozza. Az eukarisztikus kenyér szerény és törékeny jelében Krisztus önmagát ajándékozza. Ha tehát megosztjuk egymással kenyerét és a mi kenyerünket, ketten vagy hárman vagy sokan, akkor Ő maga van közöttünk.